

Som barn bläddrade Carl-Gustaf Siby i kartboken och drömde om platser som Guldkusten, numera Ghana, och Elfenbenskusten. I vuxen ålder tog han sig dit.

ANDERS YLANDER

RESOR

Carl-Gustaf har besökt världens alla länder

Han har sprungit maraton på Antarktis, träffat Moder Teresa i Calcutta och varit med om självständighetsfirandet i Sydsudan. Carl-Gustaf Siby, 77, är en av världens mest beresta människor. – Jag är intresserad av nya miljöer och kulturer.

Om någon sa till honom "du får resa vart du vill imorgon" skulle Carl-Gustaf Siby välja Söderhavet. 77-åringen som har besökt alla världens länder och ännu inte packat väskan för sista gången, menar att Franska Polynesien tillhör världens vackraste platser.

– Det är en dröm att åka till Söderhavet igen. Det är helt otroligt där nere! Men en ögrupp, Pitcairnöarna, är en av de svåraste platserna att ta sig till. Man behöver åka fraktbåt eller kryssningsfartyg. Men där är jättevackert.

Carl-Gustaf, född i Borås, minns hur han i tolvårsåldern satt och läste en kartbok tillsammans med en kompis. Han fascinerades av namn som Guldkusten och Elfenbenskusten. Även ett besök i skolan av upptäcktsresanden Sten Bergman sådde ett frö.

– Jag vet att jag tänkte: "Om jag någon gång får möjlighet att resa till världens alla länder, då ska jag göra det".

2004 nådde Carl-Gustaf det målet. Då bockade han av Afghanistan som sista land.

Men det blev lite av ett antiklimax. Vad skulle han göra nu? Carl-Gustaf hade sålt sitt företag för att kunna fullfölja drömmen att resa på heltid. Han funderade på att återvända till Afrika och Tanzania där han arbetat för Sida innan han startade egen firma. Men han fick inget napp på jobbsökningarna.

Då slog en annan tanke honom.

– I världen finns 122 territorier, det vill säga landområden skilda från moderlandet. Till exempel Gibraltar och Falklandsöarna. Till dags dato har jag rest till 119 av dessa.

Det nya målet blev med andra ord att även besöka alla världens territorier. Tre visade sig dock övermäktiga att nå fram till.

– Vulkanön Iwo Jima som tillhör Japan har jag försökt ta mig till tre gånger, men misslyckats. Bouvetön i Sydatlanten har jag gjort två försök med, men det är världens svåraste ö att landa på, berättar Carl-Gustaf.

Heard Island, som ingår i en obebodd australisk ögrupp och täcks av ett stort antal glaciärer, har Carl-Gustaf heller inte lyckats ta sig till än.

– Man måste ha tillstånd för att resa dit, tillsammans med vetenskapsmän. Det kanske går en båt vart sjätte eller vart sjunde år, förklarar han.

Bland Carl-Gustafs favoritländer i världen finns bland annat Indien och Brasilien. I dessa länder skedde också två möten han minns speciellt väl.

– Jag träffade Moder Teresa i Calcutta samma år som hon dog. Det var stort. Hon tog min hand och sa "May God bless you". I Brasilien lärde jag känna tågrånaren Ronald Biggs.

Under åren på resande fot har Carl-Gustaf hunnit uppleva mycket. Jobbigast var kanske att springa maraton på Antarktis.

– Det var kallt och blåsig, men det kändes fantastiskt bra att ha det gjort.

På frågan vilken som är den starkaste reseupplevelsen svarar Carl-Gustaf efter en stunds övervägande:

– Den 9 juni 2011 var jag med om självständighetsfirandet i Sydsudan. Det var en absolut höjdare! Vi liftade till huvudstaden och var där en vecka. Det var helt fantastiskt! Men sedan blev det ju inbördeskrig där.

Med ett missionärsplan lyckades han vid ett annat tillfälle ta sig till ett avlägset område i djungeln i Papua Nya Guinea – även det en stark och annorlunda upplevelse. Där levde Carl-Gustaf en vecka med hulifolket, ett av landets många ursprungsfolk. Intresset för Nya Guinea kan härledas till barndomen och Sten Bergmans berättelser vid skolbesöket.

– Han var mycket på Nya Guinea. Jag har varit där ett par tre gånger, säger Carl-Gustaf.

I nästa andetag förklarar han att det finns flera olika reseklubbar för den som delar intresset att upptäcka nya platser.

– Till exempel finns klubben Most Traveled People. Jag är nummer sex i världen just nu på deras lista över mest beresta, och jag känner de flesta i toppen.

Carl-Gustaf är också med i den svenska reseklubben Club 100. För att bli invald ska man ha besökt minst 100 länder.

– Jag var nyss i Sahara med tre kompisar från Club 100. Nästa månad skulle jag egentligen ha åkt till Ryssland och rest i 23 regioner, men kriget kom emellan.

Det Carl-Gustaf fokuserar på just nu är nämligen att uppleva alla regioner som finns i diverse länder.

– I Saudiarabien har jag fem regioner kvar att resa till, plus några i Kina och Etiopien. Kongo är svårt på vissa ställen på grund av krig och gerillan. Det finns också en region i Indien jag inte varit till än, på grund av gerillan där.

Carl-Gustaf berättar att han annars har en förkärlek för Afrika. Tanzania återvänder han alltid till. Där var han en gång gift, fick en son och har släkt kvar.

– Det är som mitt andra hemland. Jag har vistats där fram och tillbaka i 50 år. Det är okomplicerat att resa i Afrika och enkelt att få kontakt med människor. De är vänliga och lätta att umgås med. I november reser jag till Etiopien med några vänner.

Lina Norman

lina.norman@gp.se

" Man måste ha tillstånd för att resa dit, tillsammans med vetenskapsmän. Det kanske går en båt vart sjätte eller vart sjunde år.

Carl-Gustaf Siby om ett av tre av världens 122 territorier han har kvar att resa till: Heard Island.